

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er meget spændende, for med de forskellige indgangsvinkler, vi har til det her spørgsmål, er det jo ikke totalt usandsynligt, at vi kan finde nogle fællesnævner. Jeg synes, det er en meget spændende tankegang, at man simpelt hen nationalt siger, at vi anerkender, at folk i mindre og mindre grad vil have forskelligheder fra den ene kommune til den anden på nogle afgørende spørgsmål. Derfor vil vi have, at man som nation udmelder nogle minimumsrammer, som kommunerne skal leve op til.

Men mange kommuner vil jo opleve det som en indskrænkning af det kommunale selvstyre, nemlig de kommuner, der oplever, at vi dermed går ind og prioriterer for dem og siger: Her skal I altså op på et højere niveau. For grunden til at lave en national minimumsstandard på et område vil jo typisk være, at vi synes, de prioriterer det for lavt i dag, og vi så siger, at der skal de hives op. Det pålægger vi dem, og der vil mange kommuner føle, at det er et indgreb i det kommunale selvstyre.

Men så er vi bare enige om, at det er det ikke, for det er i tråd med det forslag til vedtagelse, som er fremsat – den blev jo så ikke vedtaget – om, at man styrker det reelle kommunale selvstyre bl.a. i erkendelse af, at partierne bag forslaget også har fremsat det forslag, at man laver nationale standarder på flere forskellige områder.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi har også været ude her i august måned og sige, at vi nok burde have nogle minimumsrammer for børneinstitutionerne. Men det er ikke det samme som at nedlægge det kommunale selvstyre eller sige, at verden skal være ens fra kommune til kommune. Vi har hørt spørgsmål tidligere i dag også rettet til mig om, at Tølløse Kommune har et meget stort forbrug pr. elev på skoleområdet, hvor jeg forstod, at andre kommuner har det halve. Det er jo en mulighed, selv om man har nogle minimumsstandarder. Så jeg er bestemt ikke enig med hr. Thulesen Dahl i, at det, vi er på vej til, er at kræve nøjagtig de samme løsninger i 98 kommuner, for så kunne vi lige så godt nedlægge kommunerne.

Vi ønsker, at man skal kunne gøre det forskelligt og lære af hinanden, og vi tror, at en større frihed kan skabe en større dynamik og en større frodighed til at finde hensigtsmæssige, gode løsninger, så man kunne lære af hinanden, i stedet

for at der herinde er nogle, der dikterer, hvordan det skal være. Men det belastes i givet fald ikke af at have nogle minimumsstandarder.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det virkede nærmest, som om fru Marianne Jelved har opstillet sådan et skygge kabinet med Dansk Folkeparti, og jeg kan da godt indrømme, at vi er nogle, der nu går rundt i ulidelig spænding, med hensyn til hvilke ministerposter fru Marianne Jelved har tildelt os.

Men jeg vil hellere tale om den anden mulighed, nemlig at vi som tankeeksperiment – hvad Gud må forbyde – får en Jelvedregering eller en Thorning-Schmidt-regering. Jeg tror, at løsningen af problemet med hvilken mulighed, man vælger, sikkert vil have høj underholdningsværdi.

Fru Marianne Jelved afviste den der tale om tal. Før 2001 var det sådan, at fru Marianne Jelved sagde: At tale om tal i forbindelse med flygtninge er smagløst, det er menneskefjendsk, og det vil vi overhovedet ikke være med til.

Nu lyder det anderledes. Da hr. Henrik Sass Larsen sagde, at der ikke skulle rokkes ved tallene, og vi spurgte, hvad fru Marianne Jelved mente om det, sagde fru Marianne Jelved: Hvilke tal?

Hvis jeg lige ganske kort må sige hvilke tal, det drejer sig om: Familiesammenføringer fra 2001 til 2005 er gået ned fra 10.950 til 3.525. Antallet af folk, der har fået asyl, er gået ned fra 6.263 til 1.151. Det er de tal, vi taler om.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

O.k., det er fair nok. Jeg vil sige, at familiesammenføringer jo er mange, mange forskellige ting eller omfatter mange, mange forskellige slags mennesker. Jeg er fuldkommen klar over, at der er nogle familiesammenføringer, som er tungere at have med at gøre. Derfor gør jeg mig meget, meget umage med hele tiden at sige på Det Radikale Venstres vegne: Det, vi taler om, er danske statsborgere, der skal kunne bo med deres ægtefælle i Danmark, som er deres fædreland. Og der er vi helt trygge ved, at de danske statsborgere, der rejser ud i verden og vælger deres ægtefælle, gør det med fornuft og kløgt, og at det er ligesom i en familie. Når børnene kommer hjem med deres forlovede eller deres ægtefælle,